

עפ"א 38565/10/17 - עירית תל-אביב-יפו נגד נעמה לזר

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 38565-10-17 עירית תל-אביב-יפו נ' לזר

לפני	כבוד השופטת עמיתה מרים סוקולוב
מערערת	עירית תל-אביב-יפו
	ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי
נגד	
משיבה	נעמה לזר

פסק דין

בפני ערעור על גזר הדין של בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ע. מסארווה) מיום 7.9.17 אשר גזר על המשיבה קנס בסך 200 ₪. הערעור מוגש על קולת העונש.

הרקע

ביום 14.4.17 נערך דוח לגבי רכבה של המשיבה בגין עבירה על פי סעיף 32 לחוק העזר לתל אביב יפו (שמירת הסדר והנקיון) התש"מ - 1980 (להלן: "**חוק העזר**") "**השארית רכב בגן**".

המשיבה ביקשה להישפט וזומנה לדיון בבית משפט קמא. בעלה של המשיבה שנהג ברכב הודה בשמה בעובדות כתב האישום וטען כי במועד הרלבנטי חניון הספורטק היה מלא בגלל חופשת הפסח והעובדה שבמקום הופיע קרקס נגרם עומס רב ומצוקת חניה.

לטענת המשיבה מאחר וכתושבת תל אביב היא זכאית לחניה חינם בחניון דנן, לא היה מקום ליתן לה דוח בגין חניה בשטח הגן הסמוך לחניון.

עוד נטען כי למערערת קיימת מדיניות לפיה אין ליתן דוחות בימי שישי ושבת לתושבים.

המשיבה עתרה להפחית מסכום הקנס המקורי העומד על סך של 475 ₪ ובית משפט קמא נעתר לבקשתה, כאמור לעיל.

להלן בתמצית נימוקי הערעור

עמוד 1

1. טעה בית משפט קמא כאשר הרשיע את המשיבה על פי הודאתה אולם הפחית מסכום הקנס המקורי העומד על סך של 475 ₪ והעמידו על סך של 200 ₪.

2. טעה בית משפט קמא בכך שלמרות העדר נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתה בקנס המקור, כנדרש בסעיף 230 לחסד"פ, הפחית את קנס המקור בלמעלה מחמישים אחוז.

3. הותרת גזר הדין המקל על כנו תגרום להצפת בית משפט קמא בבקשות להישפט שיוגשו על ידי מאות נוהגים אשר חונים במקום בניגוד לחוק ויבקשו הקלה בשל מצוקת החניה כך שהפחתה בגובה הקנס מהווה פגיעה באינטרס הציבורי ובצורך לשמור על הסדר הציבורי.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בראיות שבתיק בית משפט קמא ובחנתי התמונות שהוצגו בפני, הגעתי למסקנה כי יש ממש בערעור זה ודינו להתקבל.

אין חולק על העובדה כי, כנטען על ידי המשיבה, במועד הרלבנטי היתה מצוקת חניה קשה במקום עקב העובדה כי מדובר היה בחופשת פסח והתקיימה הופעה של קרקס בספורטק. אף אין מחלוקת כי לתושבי תל אביב החניה בחניון הספורטק הינה בחינם. אולם, אין בכלל האמור לעיל כדי להצדיק חניה בניגוד לחוק על מדשאה בגן ציבורי, גם אם זו מצויה בהמשך לחניון וגם אם, כנטען על ידי המשיבה, היא חנתה באופן שלא הפריע לתנועה.

לבית משפט קמא לא הובאה כל הוכחה בעניין טענת המשיבה לפיה בימי שישי ושבת פקחי המערערת אינם נוהגים לרשום דוחות לתושבים ומעלימים עין מביצוע עבירות החניה, מחמת מצוקת החניה במקום.

לא שוכנעתי כי מדובר במקרה מיוחד וחריג המצדיק הפחתה מקנס המקור. מצוקת חניה קשה קיימת גם במקומות אחרים בעיר וגם בערים אחרות, הן בחגים והן בימי חול, ולא ניתן לראות בכך נסיבות מיוחדות המצדיקות הפחתת קנס המקור כנדרש בהתאם להוראות סעיף 230 לחסד"פ.

הלכה פסוקה היא כי נסיבות מיוחדות הן נסיבות חריגות ואין להפחית את הקנסות המקוריים אלא במקרים מיוחדים ובמשורה אחרת בתי המשפט יוצפו בדיוני סרק שכל מטרתם נסיון להפחית את הקנסות המקוריים, ותו לא. זאת ועוד, על ידי כך יופלו לרעה כל אותם אזרחים אשר משלמים את הקנסות המקוריים, אינם מבקשים להישפט ולבזבז את משאביה של המערכת השיפוטית שלא לצורך.

גם העובדה שהמשיבה חנתה במקום אסור, אולם בסמוך לחניה מותרת, איננה מהווה נסיבה מיוחדת וחריגה.

לאור כל האמור לעיל אני מקבלת את הערעור וגוזרת על המשיבה לשלם את הקנס המקורי העומד על סך של 475 ₪, תוך 30 יום מהיום. מסכום זה יקוזז כל סכום ששולם על חשבון קנס זה.

מזכירות בית המשפט תשלח העתק מפסק הדין למשיבה.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ח, 15 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.